

Apremont

Op de grens van Berry en Bourgogne, op 16 km west van Nevers, aan de border van de Allier staat kasteel Apremont. Aan de voet van het kasteel ligt het middeleeuws aandoende dorpje, comfortabel genesteld in een meander van de Allier. Het is inderdaad een van de 'mooiste dorpen van Frankrijk' (label 'Plus beaux villages de France').

Het kasteel

Er is niet veel over van de grote burcht-gevangenis van de hertogen van Bourgogne, die werd ontmanteld door Charles VII; slechts vijf van de vijftien torens; onkruid in plaats van het water in de gracht en een elegante gotische façade die tussen de twee

wereldoorlogen is hersteld met de mooie gele stenen kenmerkend voor de streek.

In een schrijven van 1467 blijkt dat Philibert de Boutillat, Apremont kreeg van zijn leenheer, de hertog van Nevers, die hem ook kapitaal beschikbaar stelde voor restauratie.

In 1722 kocht Louis de Béthune het kasteel van Roffignac en sindsdien is het in bezit van de familie via de vrouwelijke lijn van afstamming. Caroline de Masseran, de oudste kleindochter van de gravin de Bethune-Pologne, trouwde in 1801 met markies de Saint Sauveur, die Apremont verkoos als zijn zomerverblijf.

In 1894 trouwde Antoinette de Rafelis de Saint Sauveur (achterkleinkind van Caroline en grootmoeder van de huidige eigenaar) met Eugène Schneider (ijzerfabrikant in Le Creusot en derde generatie van deze fameuze franse industriële familie). Op hun huwelijksreis nam Antoinette haar echtgenoot mee naar Apremont en daar werd hij verliefd op de plek. Hij kocht het van zijn schoonfamilie en werd daardoor enig bezitter van het kasteel en landgoed welke hij, tot aan zijn dood in 1942, steeds heeft proberen te herstellen en verbeteren. Zijn kleinzoon, Gilles de Brissac, volgde hem op en legde in 1970 het park aan, dat zich al snel ontwikkelde tot een van de mooiste tuinen na de oorlog.

Het park

Uit een werd gewonnen teneinde een waterval aan te leggen. Toen dit immense werk was voltooid kon worden begonnen met de beplanting. Planten en bomen in bakken met een gewicht tussen de 3 en 4 ton werden aangeleverd in vrachtwagens en op hun plaats gezet met bulldozers.

Het geheel zou niet compleet zijn geweest zonder de aanleg van een park bestemd voor mensen met een liefde voor de natuur. Met de aanleg werd begonnen in 1970, geïnspireerd door Gilles de Brissac (overleden in 2002). Als eerste werd er een dam aangebracht om een aantal meren te creëren, waarin een collectie waterplanten werden aangebracht. De velden werden omgeploegd te grasvelden met bloeiende planten.

Apremont

Geïnspireerd op beroemde park 'White garden' in Sissinghurst, Kent, Engeland, is er een border aangelegd van planten met witte bloemen of zilverkleurige bladeren, omgeven door limoenbomen. De door Wisteria Japonica (blauwe en witte regen) overgroeide pergola leidt naar het Russisch geïnspireerde Belvedere, gebouwd in 1997 door Gilles de Brissac. In het Belvedere vinden we 8 panelen van aardewerk die een reis rond de wereld tonen, vervaardigd in Nevers (bekend om zijn aardewerk historie). Voorstellingen gemaakt door Alexandre Serebriakoff, een in Rusland geboren kunstenaar die ook verantwoordelijk is geweest voor de Chinese brug en het Turkse paviljoen (met schilderijen die het leven weergeven) in het park.

De stad

Van origine zijn de bewoners van Apremont werkzaam geweest als steenhouwer. De vele groeves in de omgeving leverden grote stenen die op platbodems via de Allier werden vervoerd naar de Loire. De stenen werden gebruikt voor de bouw van vele religieuze gebouwen zoals de kathedraal van Orleans en de abdij van St. Benoît sur Loire. Een van de oude, 15e eeuwse, huizen draagt nog steeds de naam 'maison des mariniers'.

De steenhouwers en binnenschippers zijn er wel bij gevaaren, zoals we kunnen afleiden uit hun mooie huizen met okerroze gevels.

cam

/ieux

Apremont

Geïnspireerd door de middeleeuwse oorsprong van het dorp, heeft Eugène Schneider in 1930, de hulp ingeroepen van decorateur Antoine de Galéa, om het dorp in oude glorie te herstellen. Huizen die niet in het plaatje pasten werden afgebroken en vervangen door huizen in de typische middeleeuwse Berry-stijl.

Zijn nakomelingen streven er naar zijn werkzaamheden voor te zetten.

De stallen van het kasteel

In de stallen vinden we een verzameling recent herstellde 19^e eeuwse rijtuigen die allemaal van de familie van de huidige eigenaar zijn geweest. Verder wordt de ruimte gebruikt als tentoonstellingsruimte, met een jaarlijks wisselende expositie.

Als u besluit naar Apremont te gaan dan zijn er onderweg een paar plaatsen waar het de moeite waard is om even te stoppen.

In Le Guétin, een dorpje vlak voor Apremont, kruist het Canal latéral à la Loire de Allier. Hiervoor is een aquaduct aangelegd over de Allier heen. Het mooist is het natuurlijk als er een boot in de sluis omhoog gaat, maar dat is net een tref.

Iets verder, bij restaurant La Grenouille, slaat u dan linksaf naar Apremont. Het restaurant is eenvoudig te herkennen, het licht aan de linkerkant van de weg, op de kruising en heeft een grote goudkleurige kikker op de gevel.

Aan de linkerkant van de weg treft u dan, na een paar kilometer, de écluse des Lorrains. Het is een ronde sluis die de verbinding vormt tussen de Allier en het canal d'alimentation (waarbij 'alimentation' bedoelt wordt als 'voeding').